

Ευχή για την πρώτη του έτους († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 1 Ιανουαρίου, 2020

Ο χρόνος για τους ανθρώπους της Παλαιάς Διαθήκης ήταν χρόνος νοσταλγίας, διότι ο Λυτρωτής δεν είχε φανεί ακόμη. Όμως μετά από την Ένσαρκο Οικονομία του Κυρίου ο χρόνος για τους ανθρώπους είναι **χρόνος σωτηρίας**, διότι **ο Σωτήρας ήλθε και η σωτηρία είναι προσιτή σε όλους**.

Αλλά αυτή η σωτηρία δεν είναι δυνατόν να κατορθωθεί παρά μόνον δια της **συνεχούς μετανοίας**. Η μετάνοια είναι εκείνη η οποία μας βοηθεί να **αναγνωρίσουμε, ότι ο Θεός είναι ο Σωτήρας μας** και ότι μόνο σ' Αυτόν ελπίζοντας μπορούμε να ελεηθούμε και να σωθούμε. **Η μετάνοια είναι εκείνη η οποία μας ταπεινώνει ενώπιον του Θεού, και άρα ελκύει τον Θεό σ' εμάς**. Η μετάνοια είναι εκείνη η οποία μας κάνει να **βλέπουμε τα αμαρτήματά μας, και άρα να ζητούμε συγχώρηση** γι' αυτά και να τα επανορθώνουμε με τον αγώνα του πνευματικού.

Άρα λοιπόν για μας τους Χριστιανούς **ο μετά Χριστόν καιρός και χρόνος είναι καιρός και χρόνος μετανοίας και σωτηρίας**. Και αν αυτό ισχύει για όλους τους Χριστιανούς, πολλώ μάλλον ισχύει για μας τους Μοναχούς, οι οποίοι εξήλθαμε στην έρημο μόνο και μόνο για να μπορέσουμε να κάνουμε κύριο μέλημα της ζωής μας την μετάνοια και να βιώσουμε πράγματι τον μετά Χριστόν χρόνο, τον χρόνο από την πρώτη παρουσία του Κυρίου μέχρι τον χρόνο της δευτέρας παρουσίας Του, ως χρόνο σωτηρίας και ως χρόνο μετανοίας.

Με αυτές τις σκέψεις υποδεχόμαστε τον νέο χρόνο, ο οποίος βέβαια είναι κάτι το συμβατικό. Ο χρόνος είναι αένας. Είναι δώρο του Θεού, μέχρις ότου φθάσουμε την αιωνιότητα. Αλλά συμβατικώς οι άνθρωποι χωρίζουμε τον χρόνο της ζωής μας. Αλλά έστω και αυτό, αυτός ο συμβατικός χωρισμός του χρόνου σε διαστήματα χρονικά, μας διευκολύνει, αν εμείς θέλουμε να το εκμεταλλευθούμε και να βιώνουμε πράγματι τον χρόνο αυτό, το δώρο του Θεού, ως **χρόνο μετανοίας και ως χρόνο σωτηρίας**.

Και επειδή κάθε χρόνο αυτήν την ημέρα συνηθίζω να σας λέω κάτι σαν προμετωπίδα για τον πνευματικό αγώνα όλου του έτους, και άλλοι μεν το ενθυμούνται και αγωνίζονται, άλλοι δε το λησμονούν -ελπίζω οι περισσότεροι να το ενθυμούνται- θα ήθελα εφέτος αντί άλλης συμβουλής να υπομνήσω στην αγάπη σας εκείνη την ευχή,

με την οποία τελειώνει η ευχή του τρισαγίου ύμνου, και που νομίζω ότι είναι καλό εφέτος να την έχουμε πάντοτε προ οφθαλμών.

Καταλήγει λοιπόν ως εξής η αγία εκείνη **ευχή**: «*αγίασον ημών τας ψυχάς και τα σώματα, και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου και πάντων των αγίων των απ' αιώνος σοι ευαρεστησάντων. Ότι άγιος ει ο Θεός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων*».

Εφόσον ο Θεός μας είναι Άγιος –με απόλυτη έννοια Άγιος– και εμείς είμαστε δικά Του πλάσματα, έχουμε και εμείς ως **σκοπό της ζωής μας την αγιότητα**. Την οποία αγιότητα όμως δεν μπορούμε να επιτύχουμε, παρά **μόνον εάν την ζητήσουμε απ' Αυτόν που είναι η πηγή της αγιότητος**. Γι' αυτό και ζητάμε απ' Αυτόν που είναι η πηγή της αγιότητος να αγιάσει και εμάς: «*αγίασον ημών τας ψυχάς και τα σώματα*», και τις ψυχές και τα σώματα. Όλοι να είμαστε αγιασμένοι, όλοι καθαροί, όλοι σκευή τίμια του Παναγίου Πνεύματος. «*Και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι*», με οσιότητα, με φόβο Θεού, με ευλάβεια, «*πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου και πάντων των αγίων*».

Ζητάμε λοιπόν από τον Θεό αγιότητα ψυχής και σώματος, αγιότητα καθ' όλον τον χρόνο της ζωής μας, να μη επιτρέψει ο Κύριος να πέσουμε σε κανένα από τα μισητά στον Θεό πάθη, τα οποία μολύνουν και την ψυχή και το σώμα, αλλά να είμαστε καθαροί και ευάρεστοι ενώπιόν Του, και αυτό να γίνεται και με τις πρεσβείες της Κυρίας μας Θεοτόκου και πάντων των Αγίων.

Ας αγωνισθούμε λοιπόν, αδελφοί, για την **αγιότητα της ψυχής και του σώματος, δια της μετανοίας** καθαίροντες αμέσως τα τυχόν ολισθήματά μας και τα τυχόν παραπτώματά μας, ώστε ει δυνατόν ανά πάσαν στιγμήν να είμαστε σκευή τίμια, κατηρτισμένα ενώπιον του Αγίου Θεού, διότι αυτό περιμένει από εμάς ο Άγιος Θεός, ο Πλάστης και Δημιουργός και Σωτήρας μας.

Εύχομαι ο νέος χρόνος να είναι χρόνος σωτηρίας, μετανοίας, αγιασμού και τελείας ευαρεστήσεως του Κυρίου και Θεού μας. Έτη πολλά σε όλους.

(1989)

(Από το βιβλίο: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, "Ομιλίες σε ακίνητες Δεσποτικές και

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Θεομητορικές Εορτές". Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2015, σελ. 71)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)